

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal ikke kommentere hr. Kim Behnkes opfattelse af, hvordan udvalget arbejder; det tilkommer alene Folketinget at fastlægge regler og procedurer og at efterleve disse regler i forbindelse med udvalgsbehandling, men jeg vil gerne tale konkret om nr. 81 på listen, fordi det blev fremdraget, at man ikke havde fået de oplysninger, man havde brug for, så udvalget ikke havde været i stand til at beslutte korrekt.

Efter forhandlinger mellem Indfødsretsudvalget og Indenrigsministeriet er der truffet en aftale om, at en ansøger, der er straffet for overtrædelse af narkotikalovgivningen eller andre af straffelovens bestemmelser, ikke uden samråd kan optages i lovforslaget, dvs. uden at det har været forelagt udvalget, og det uanset straffens længde og art, og uanset hvor længe det er siden, at lovovertrædelse er begået.

Derfor gav Indenrigsministeriet ansøgeren afslag på ansøgningen, men efter henstilling fra den pågældendes advokat blev sagen forelagt for udvalget den 7. december 1989. Udvalget mente, at den idømte straf på 3 måneder var til hinder for meddelelse af dansk indfødsret i 7 år fra lovovertrædelsen, og besluttede samtidig, at ansøgeren kunne optages på det lovforslag, som forventedes vedtaget i maj/juni måned 1990.

Med hensyn til de andre tiltalepunkter i samme sag, som hr. Kim Behnke fremfører, er man nødt til at respektere, at vi lever i et retssamfund, og at den pågældende blev frikendt for de øvrige tiltalepunkter. Det, udvalget skal behandle, er det, man er blevet straffet for, og ikke det, man er blevet frifundet for.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Først til det cirkulæremæssige. Indenrigsministeren vil være opmærksom på, at Fremskridtspartiet netop i forbindelse med det cirkulære af 2. februar 1990, hvor aftalen mellem Indenrigsministeriet og Indfødsretsudvalget blev bekendtgjort, tog forbehold for en række punkter, og vi mener ikke, at det er parlamentarisk korrekt, at et flertal i et udvalg beslutter, at fra og med nu ønsker man ikke længere at tage stilling til de synspunkter, som mindretallet har. Så uanset det cirkulære må den parlamentariske mindretalsbeskyttelse stadig være til stede.

Ministerens henviser til de samråd, der foregår, men den erfaring, jeg i al beskedenhed har med arbejdet i Folketinget, er, at samråd er ensbetydende med, at ministeren kommer. I de samråd, der foregår i Indfødsretsudvalget, er det ikke ministeren, men en af ministeren udpeget embedsmand, der kommer og forelægger de pågældende sager.

Netop i forbindelse med den pågældende sag med narkohandleren fremgik det ganske vist af den udskrift af dommen, som alle har haft lejlighed til at læse, fordi man har offentlige domsafsigelser her i landet – men det er os selv, der skal tage initiativet til at få den slags oplysninger – at vedkommende blev dømt for den mængde kokain, vedkommende havde på sig, og det gav 3 måneders fængsel, men ikke desto mindre opholdt vedkommende sig i et lokale, hvor der foregik narkotikahandel med op til ½ kg. Det blev vedkommende ikke dømt for, men det, vi skal tage stilling til, er heller ikke, om vedkommende skal dømmes yderligere, men om vi vil have vedkommende som statsborger her i landet, og vi mener ikke, at det er en statsborger, som det danske samfund kan være tjent med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen forkastedes, idet 8 stemte for, 105 imod.

Ændringsforslag nr. 2-17 i betænkningen forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 22 uden for betænkningen forkastedes, idet 8 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 25 uden for betænkningen forkastedes, idet 8 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 23 og 24 uden for betænkningen forkastedes uden afstemning.

§ 1

vedtoges uden afstemning.